

rykningsklausuler i pantebreve, der er oprettet før lovens ikrafttræden, jfr. forslaget § 7, stk. 2.

Stk. 2. Da misbrug af rykningsklausuler i det væsentlige har været knyttet til private pantebreve, herunder skadesløsbreve, foreslås det, at bestemmelsen i stk. 1, ikke skal gælde for pantebreve til staten, kommunerne og realkreditinstitutter. Bestemmelsen i stk. 1 skal endvidere ikke anvendes ved rykningsklausuler i servitutdokumenter eller lignende.

Til nr. 4.

Efter den gældende formulering af tinglysningslovens § 27, 1. pkt., kan dokumentudstederen under visse betingelser miste sine indsigelser mod dokumentets gyldighed, når dokumentet er indført i tingbogen. Det er ikke ganske afklaret, om der ved udtrykket indførelse i tingbogen skal forstås den rent fysiske notering på ejendommens blad i tingbogen, eller at dokumentet har været undergivet en tinglysningsmæssig prøvelse.

Det foreslås, at det klart af lovens formulering kommer til at fremgå, fra hvilket tidspunkt dokumentudstederen mister sine indsigelser.

Indtil dette tidspunkt skal fremsatte indsigelser om dokumentets gyldighed tages under påkendelse i overensstemmelse med den under nr. 1 foreslåede regel.

Selv om tinglysnings sagen formelt er afsluttet ved tinglysningspåtegningens underskrift af tinglysningsdommeren, har tinglysningsudvalget foreslået, at der af bevismæssige grunde lægges vægt på det tidspunkt, hvor det færdigekspederede dokument udleveres fra tinglysningskontoret. Hvis dokumentet sendes til anmelderen, vil afsendelsestidspunktet være afgørende.

Forslaget indebærer en vis forlængelse af det tidsrum, hvor der kan fremsættes indsigelser mod dokumentets gyldighed. Man har overvejet, om en sådan forlængelse kan give anledning til en uhensigtsmæssig svækkelse af tilliden til tinglysnings systemet. Efter justitsministeriets opfattelse er det vanskeligt på forhånd at danne sig en sikker mening herom. Man har dog fundet, at de fordele i retning af en udvidet adgang til at prøve indsigelser, som opnås ved den foreslåede forskydning af fristen, opvejer eventuelle ulemper, som kan være forbundet med ordningen.

Forslaget svarer til tinglysningsudvalgets udkast. Man har dog fundet det hensigtsmæssigt udtrykkeligt i lovtæksten at angive, at afsendelsestidspunktet er afgørende, hvor dokumentet sendes med posten.

Til § 4.

Til nr. 1.

Ved lovforslaget præciseres det, at arbejdstagere krav på løn har fortrinsret efter konkurslovens § 33, uanset om de som arbejdstagere er indvalgt i en selskabsbestyrelse m. v.

Regler om arbejdstagerrepræsentation findes i dag i lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber, lov om realkreditinstitutter og lov om Statsanstalten for Livsforsikring. Der er fremsat forslag om ændring af lovene om banker, sparekasser og forsikringsvirksomhed med henblik på lønmodtagerindflydelse i bestyrelser.

Den foreslåede ændring af konkursloven vil også få betydning, hvor arbejdstagernes repræsentation alene har hjemmel i selskabernes vedtægter.

Den daværende arbejdsminister besvarede den 7. november 1973 i folketinget et spørgsmål fra folketingsmedlem Palle Simonsen om, hvorvidt lønmodtagere, der i medfør af aktieselskabsloven indvælges i en selskabsbestyrelse, risikerer at miste dækning for deres løntilgodehavende fra Lønmodtagernes Garantifond.

Den garantiordning, som er gennemført ved loven om Lønmodtagernes Garantifond, omfatter ifølge § 2, stk. 1, sådanne krav på løn og andet vederlag m. v., som har fortrinsret i skyldnerens konkursbo i medfør af konkurslovens § 33, stk. 1, nr. 1-4, jfr. stk. 2. Efter konkurslovens § 33, stk. 1, som ændret ved lov nr. 332 af 18. juni 1969, fyldestgøres i lige forhold efter massekrav krav på løn og andet vederlag for arbejde i skyldnerens tjeneste m. v. Efter den tidligere formulering af konkurslovens regler om lønprivilegium tilkom privilegiet højere og lavere tjenende. I motiverne til 1969-ændringen af konkursloven udtaltes det, at den hidtil gældende begrænsning af den lønprivilegerede personkreds følger af ordene „i skyldnerens tjeneste“.

Bestyrelses honorarer har således ikke fortrinsret, og bestyrelsens formand kan heller ikke på anden grundlag gøre krav på fortrinsret. Det er derimod ikke afklaret, om andre medlemmer af bestyrelsen, der tillige udfører underordnet arbejde i firmaet, for så vidt angår deres lønarbejde kan have krav på privilegium.

På denne baggrund udtalte arbejdsministeren i folketinget, at der i regeringen ikke var tvivl om, at løn til lønmodtagere, der indtræder i bestyrelsen i et aktieselskab, bør være et privilegeret krav, og at det var hans opfattelse, at domstolene i disse tilfælde vil godkende et sådant standpunkt. Forslaget tilsigter således kun at tydeliggøre dette.